

Långvandring runt Skeppsholmen och Kastellholmen 27 januari 2020

Trots det lite gråmulna vädret var vi 18 stycken vandringssugna.

Vi tog T-banan in till T-Centralen, där vi skulle ta buss 65 mot Skeppsholmen.

Vid hållplatsen finns ett konstverk, "Uppåt" av Beth Laurin, som vi passade på att beskåda.

Vi klev av utanför Nationalmuseum...

... och gick över den "kungliga" bron till Skeppsholmen.

När man närmar sig Skeppsholmen tornar det pampiga Amiralitetshuset från mitten av 1600-talet upp sig i fonden. Numera innehåller det kontor för Nationalmuseum.

Skeppsholmen blev Stockholms örlogsbas 1634 och marinens fartygsvarv flyttade ut till ön. Men redan några decennier senare beslöt man att flottbasen skulle flytta till den nygrundade staden Karlskrona.

Fullriggaren af Chapman, som numera är vandrarhem, ligger för ankar på södra sidan.

Vi fortsatte utefter strandpromenaden.

Vi passerade förbi den Gamla Sjökrigsskolan, från 1867. Det är en pampig byggnad, som numera, efter skolans flytt till Näsby Slott i Täby - är uthyrd till ett privat forsknings- och undervisningscenter.

På fasaden finns namn på gamla sjöhjältar såsom Nordenskiöld, Sparre och af Chapman.

Här och var finns orienteringstavlor som visar vilka verksamheter som bedrivs idag på de båda öarna.

Några militära funktioner fanns kvar på Skeppsholmen ända fram till 1968, men redan under 1950-talet började kulturinstitutioner flytta in i de gamla byggnaderna. Bland de första var delar av Kungliga Konsthögskolan följt av Moderna museet samt Östasiatiska museet.

Moderna museet fick 1998 en ny byggnad ritad av den spanske arkitekten Rafael Moneo. Här inryms numera även Arkitektur- och designcentrum (ArkDes). Andra kulturella verksamheter på ön är Teater Galeasen, Moderna Dansteatern och Svensk Form.

Här har vi redan gått över till Kastellholmen och Liljan pekar ut platsen, där man vid extremt lågvatten förra året kunde se resterna av ett av de 30-tal vrak, som finns runt öarna, sticka upp ur vattnet. Marinarkeologer tror att det kan vara det danska örlogsfartyget Grå ulven (Graa Ulv) från mitten av 1600-talet.

Ett av många enmansvärn som påminner om den militära historien.

Överst på den lilla holmen tronar Kastelet från 1848.

Örlogsflaggan har vajat här sedan 1665 och anger att Sverige är i fred och att Stockholm inte är underkastad utländskt styre. Den hissas och halas numera varje dag.

Utsikten mot Stockholms inlopp, Gröna Lund och Beckholmen m.m.

När vi beundrade utsikten som bäst drog det in en regn- och hagelskur.

Paraplyer och regnskydd åkte fram och alla sökte skydd uppe vid kastellet.

Men snart drog skyarna bort och det blev t.o.m. lite sol. Genast kändes det lite roligare att fortsätta vandringen.

På Kastellholmen finns också några bostadshus, magasinsbyggnader och - inte minst - en skridskopaviljong från mitten av 18000-talet.

Då fanns en skridskobana mellan Skeppsholmen och Kastellholmen, där dåtidens socitet roade sig på vintrarna.

Kanske var det här man vilade benen "[När farmor åkte skridskor uppå Nybrovikens is](#)" i Povel Ramels visa "[Titta det snöar](#)"...

Tillbaka på Skeppsholmen var det läge för toalettbesök och matpaus. Hotell Skeppsholmen erbjöd bra möjligheter för både det ena och det andra. Men regnvädret hade gjort bord och bänkar mindre trivsamma att sitta vid. Det blev en macka på mer eller mindre stående fot.

På vår fortsatta vandring över ön passerade vi den s.k. Svensksundsstenen, som restes till hundraårsminnet av slaget vid Svensksund 1790.

Slaget utkämpades mellan den svenska skärgårdsflottan och en rysk flotta. Det blev den sista militära drabbningen under Gustav III:s ryska krig och anses vara Sveriges största marina seger någonsin.

Utefter den nordöstra sidan av ön utförs förstärkningsarbeten av kajerna, så där var det avspärrat en sträcka.

På den sidan av Skeppsholmen finns en hel del hantverksateljéer, bl.a. denna smidesverkstad.

Vi passerade nedanför Moderna Museet och dess restaurang med sina stora glasfönster ut mot vattnet.

Lite längre fram på kajen står den stora styckekranen från år 1751, en träbyggnad täckt med järnplåt.

Det är en lastkran, som fortfarande fungerar som den ursprungligen var avsedd.

Styckekranens föregångare fanns här redan 1647. Den användes för att lyfta och förflytta "stycken", ett gammalt ord för kanoner, in och ut ur skepp.

En del "konstverk" fanns också att beskåda.

Den här cykeln tycks ha tillbringat en hel del tid under vattnet.

Sjöfåglarna tycktes trivas i det öppna vattnet.

När vi var tillbaka vid utgångspunkten var alla kaffesugna.

Tyvärr fanns det inte tillräckligt med plats inne i vandrarhemmets lilla café, så halva gänget gick vidare in mot Kungsträdgårdsgatan, där vi hittade Stadsmissionens café.

Så alla fick ett trevligt avslut efter en skön vandring.